

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Currus Veneris quid significet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

ἀφῆσθαι à spuma appellârunt. Alii malunt etymon ejus ducere ἀπὸ τῆς ἀφῆσθαι, ab insanire. Hinc fingitur ardentem pectore facem gestans, quam amantibus infigit, eosque furiat. Platoni dicta est à ve, sine, quæ fuit priscis particula privativa & ὄψις, mente; sicut *Vecors* sine corde; *vesanus*, carens sanitate mentis. Varro lib. 4. de ling. Lat. Venus, inquit, dicitur, non quòd vincere velit, sed *vincire* & *vinciri* ipsa. Nam viere est vincere. Etiam cognominata est *Libitina* seu funeralis, quòd præesset mortuorum feretris & sepulcris, & in ejus templo venderentur ac locarentur, quæ ad sepulturam pertinent, teste Plutarch. in problem. Nam Venus vires enervat, animum corrumpit, immaturam mortem accelerat. Hinc quidam Philosophus *Libidinem* vocavit, *parvam epilepsiam*. Et Alexander M. cum DEUS à multis prædicaretur, se, quòd mortalis esset, deprehendere dicebat somno & concubitu; Somnus enim mortis imago: concubitus species est morbi comitialis Plut. in Alex. E mari orta fingitur. Nimirum ut in mari, sic in amore, nihil nisi amari inest. Deinde, ut qui illam sectantur, in mari se versari sciant, perturbationum procellis, cupiditatumque turbinibus semper agitato. In quo, quantæ jacturæ bonorum, quot naufragia fiant, non rei modo familiaris, sed ipsius etiam rationis, atque judicii, cæcus est, quisquis non videt.

Ethica.

I. (a) Currui insidet pulchra Venus & quasi de subactis hominibus triumphum agit post confecta bella, quæ gerit non tam armorum, quàm amorum vi. Illecebris quippe grassatur, non insidiis: lenociniis non tormentis: Veneribus, non vulneribus; nec faces mittit alias, quàm quas accendit amor: & sagittæ, quas ad cor adigit, non aliunde, quàm ab arcu oculorum veniunt. Quid autem mirum, si eo modo dimicans, hostem benevolum non in fugam vertit, sed in amplexum. Currum hunc juxta quosdam trahunt *Cygni*: quòd musica amorem conciliet, & blandum venenum per aures infundat. Alii *Columbas* ei jungunt: nam hæ aves, juxta Plinium, frequentant coitum: osculo prævio complexus ordiuntur, & singulis propè mensibus concipiunt. Unde *Semiramis* libidinofissima regina Ægyptiorum, ab iisdem sub *Columbæ* specie culta fuit: imò in columbam migrasse credita. Ovid. *Metam.* lib. 4. hinc in militaribus signis *Columbas* præferebat; sub quibus

(a) *Currus Veneris quid significet,*

bus hodiéque centuriantur, quibuscunque vilia sunt pudoris pericula. *Aspasia* tenuis fortunæ, sed præstantissimæ formæ puella (quod *Ælianus* refert) quod *Veneris* beneficio in *Cyri*, *Darii* filii, amicitiam se insinuasset, Deæ simulacrum fieri curavit, juxta quod *Columbam* gemmis picturatum collocavit. Pretiosum in re turpi monumentum. Tanti constant hæc sacra. Alii *passeres*, *Cypridis* vehiculo subjugant, impares utique tam potenti Numini jugales, nisi summa levitas inesset huic deæ, & maxima salacitas his volucris, ideóque brevis vita, quam *Plin.* lib. 10. c. 36. mari ultra annum non indulget: feminæ aliquantò longiorem concedit. Nimirum quod *Tertullianus* ait, *Libidinum sunt vaporata momenta.* Caduco laborant morbo *passeres*: non minùs libidinosi; quod supra diximus. *Ovidius* 2. *Fastor.* fabulatur, *Venerem* cum *Cupidine* etiam à *Piscibus* vehi: cum enim instantem *Tiphœum* gigantem fugeret, trans *Euphratem* evasit horum ministerio.

Utque sinu natum tenuit, succurrite *Nymphæ*

Et diis auxilium ferte duobus ait.

Profluítque *Triton*; *Pisces* subiere *Gemelli*,

Pro quo nunc cernis sidera nomen habent.

Hæc *Ovidius*. Ethicè sic habe:

Cur pecus æquoreum fluvialia frigora linquit?

Ætheris in medio fusilis igne natat?

An quia caluere tuo gelidi de numine *Pisces*,

Blanda *Venus*, jussum cum subiere jugum?

Frigida sic mutas calidis, humentia siccis?

Fide, *Pudor*, nivibus ne nimis ipse tuis.

Currum Idaliæ comitantur, & circumvolant, *Risus*, *Iocis*, *Cupidines*. Nam plerumque sub specie amicitie ac hilaritatis, fit transitus ad verba prætextata; hinc ad impudicos tactus, & quæ deinde sequuntur. *Mercurius* quoque ei & *Gratia* adduntur: nam formæ & lingue gratia nihil non impetrat & eblanditur. Certè cum *Venus* pomum à *Paride* esset captura, *Hymenæum* & *Cupidinem*, & *Amores*, & *Gratias* jussit advocari, teste *Pausania*.

II. (b) Porro dea hæc pomum seu malum manu præfert: nam qui *Amores* pingunt, lustrare eos malis, & inter arbores malos lascivire, poma decerpere, abrodere, jactare confingunt. Hinc *Dametas* apud *Virg.* *Eclog.* 3.

----- Malo me *Galatea* petit, lasciva puella.

Mala

(b) *Veneris* poma.